

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сантъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ "Бібліотека наизнамъ повѣстемъ" выходитъ по 2 печат артикулъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Рукописи засвѣтятся лишь на попереднє застереженіе (записка припоминается по цѣнѣ 6 кр. бг. отъ однога строчки печатномъ, въ рубре "Надбсланіе" по 20 кр. а. в. Редакція неопечатаній вѣльмъ бѣтъ порта).

Предплату и ксерокопии принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Вѣдига Haasenstein & Vogler, Wallstrasse 10; M. Dukes, Kreuzgasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Наталя въ Россіи. Редакція "Кіевской Старинѣ" въ Кіевѣ, почтовыи адреси и "Газетѣ Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Съ розпочавшимъ-ся IV-тимъ четверокомъ просимо нашихъ Ві- Предплатниковъ поспѣшати съ при- сылкою предплаты а Довжниковъ просимо о скору сплату залегостей.

Історія розвою промислового въ Галичинѣ.

(За часъ бѣтъ 1875—1885 р.)

Що въ нашомъ краю, въ поменшихъ мѣсточкахъ а наѣтъ и селахъ, мимо непріязнныхъ отошено и напливу фабричныхъ постороннихъ вироббѣвъ, дрбній промисловъ ще по нынѣ существо, сей фактъ заперечити годѣ. Не менше бѣтъ есть обявъ, що въ посолдніомъ деяг- ту лѣтъ Выдѣль краевый, опонуканый рускимъ посольмъ Теодоромъ Бѣлоусомъ, а именно его внесеніемъ въ соймѣ въ 1875 р., занявъ не лиши разомтремъ причинъ, якъ зложилися на па- дебе дрбній промислову въ нашомъ краю, але и постарася о средствѣ до его двигненія. Мимо то- го однакожъ за часъ бѣтъ 1875—1885 р. цѣле се- дно, такъ многоважне для добробуту маломѣ- щанськихъ веротѣвъ, не успѣло на столько, що- бы вынѣкъ можна на серіо боеїдувати о якому розвою домашнаго промислу въ Галичинѣ, тымъ менше о его позитивнѣмъ впливѣ на поправу е- кономічнаго быту нашого маломѣщанства. Що съ зроблено у насъ, але то "що" есть такъ ма- ніактурне, а до того такъ штучне и стоять на такъ крихкіхъ ногахъ, що часъ бы приглянути- ся сїй справѣ основнѣшіе въ взятію за веденье въ бѣтъ бѣтъ єнергію и вытревалостію, якъ до тепер.

Дѣло представляється съ способомъ слѣдуючій. По внесенію посолья Т. Бѣлоуса въ соймѣ въ 1875 р. занявся Выдѣль краевый збираніемъ ста- тистичнаго матеріалу за-для вислѣдженія, въ ко- торихъ сторонахъ якій рѣдъ дрбній промислову у насъ удержавса? Матеріаль сїй збирали всѣ три палаты торговельній и всѣ повѣтовій ра- ды. На разѣ засновано засрѣдь школу гончарску въ Коломыї, а въ другихъ промисловыхъ сторонахъ малися закладати подобній фаховій школы для поодинокихъ галузей дрбній про- мислову подѣлъ условіемъ, що поодинокій громады або рады повѣтовій до заснованія такихъ школъ прізначаються певними стальми грошевыми датка- ми. Въ 1877 р. представлена на соймѣ слѣдую- чий рефератъ, на постлавъ котрого належало за- снувати:

I. Школы гончарскіе: 1) въ Вѣдѣль

ДѢЛО

Предплата на "Дѣло" для Австріи: для Россіи: въ цѣлій рокъ . . . 12 зл. на цѣлій рокъ . . . 12 руб. на польску року . . . 6 зл. на польску року . . . 6 руб. на четверть року . . . 3 зл. на четверть року . . . 3 руб. съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки": на цѣлій рокъ . . . 16 зл. на цѣлій рокъ . . . 16 руб. на польску року . . . 8 зл. на польску року . . . 8 руб. на четверть року . . . 4 зл. на четверть року . . . 4 руб. на саму додатокъ: на саму додатокъ: на цѣлій рокъ . . . 5 зл. на польску року . . . 2-50 р. Для Загражднія, окрѣдже Россіи: на цѣлій рокъ . . . 15 зл. на польску року . . . 7-50 зл. на четверть року . . . 3-75 зл. съ дод. "Бібліотеки": на саму додатокъ: на цѣлій рокъ . . . 19 зл. на цѣлій рокъ . . . 6 зл. Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Камени (въ Золочевскомъ), 2) въ Глинську (въ Жовковиції), 3) въ Миколаевѣ, 4) въ Альверни (въ Хшановскомъ) и 5) въ Сасовѣ.

II. Школы ткацкіе: 1) въ Городенцѣ, 2) въ Комарнѣ (въ повѣтѣ руденськомъ), 3) въ Корчинѣ (коло Кроона), 4) въ Слеминю (коло Жиця) и 5) въ Глиннянахъ (въ Перемышлян- щинѣ).

III. Школу суконництва въ Лә- жайску.

IV. Школы гарбарокъ и ткацкіе: 1) въ Болеховѣ, 2) въ Рогатинѣ и 3) въ Старомъ Санчу.

V. Школы виробовъ деревляніхъ: 1) въ Жиці, 2) въ Карводрѣ (коло Тарнова) и 3) въ Залѣщикахъ.

VI. Школу каменярску въ Крешови- цахъ коло Krakova.

VII. Школу гафтівъ и виробовъ ко- ронковыхъ въ Маковѣ, въ повѣтѣ мысленицкому.

Всѣ тѣ мѣсцевости, съ вилемко Глинська, зѣбовозалися до бѣльшихъ або меншихъ даткѣвъ на заснованье школъ, але сумы тѣ не показалися достаточными. Тогда (въ 1877 р.) порѣшивъ сїй краевый прїти згаданымъ громадамъ въ помбоч и вставивъ въ буджетъ на 1878 р. квоту 9.000 зл. Загаль одушевився такимъ чиномъ сойму. Всюди зацвили дуже рожевій надѣй. Думано, що Галичина надмѣрній свои робочій силы зъужіє на промисловъ домашній, котрый, упорядкований і поднесений на висшій степень артизму, от- крые для краю новій жерела доходовъ. Для даль- шого веденія дѣла рѣшено оттакъ при Выдѣль датками грошевими або натураліями (доставою помѣщенія, топлива, свѣтла и средствъ научовихъ) улекшти заснованье промисловихъ школъ, прїшло правительство центральне съ своею помочею (платнею фаховыми учите- лями) лиши въ однокомъ случаю. Додаймо до того, що существуючій мимо школы промисловой (удержуваній вилючно фондами краевыми): гончарска въ Коломыї, ко- шикарска въ Krakovѣ и Ярославѣ, рѣзьбярска въ Рымановѣ и Закопанѣмъ и др. не розвиваються такъ, якъ треба, а лиши слабо животють, то будемо мати вѣрний образъ розвою дрбній промислу въ нашомъ краю за тяжкихъ деяль тѣ, мимо того, що въ буджетѣ краевому рѣшено на удержаніе згаданыхъ школъ и въ за- галь на розбудженіе дрбній промислу поодинокими предпріемцями визначаються дуже пова- жніи сумы, т. е. колькадесять тисяч золотыхъ.

Не знаючи докладно положенія поодинокихъ существуючихъ вже школъ промисловихъ (бо оправозданія о нихъ не доходятъ до прилюдной вѣдомости), якъ такожъ не знаючи, чи на про-

дуктивній цѣлі Выдѣль краевый поодинокимъ промисловцамъ роздас буджетомъ краевымъ обнати сумы, мы на разѣ мусимо здергатися отъ позитивного суду надъ тымъ предметомъ.

Фонды призначеній на двигненіе домашнаго промислу належить фруктифіковати въ двохъ

наїрамахъ: разъ, засновуючи и піддержуючи школы промисловій, а по друге, бодай безироцен- товими позычками запомагаючи охочихъ до праць

мыслу въ Галичинѣ, зносило безпосередно сїй згаданымъ комитетомъ, то министерство торговльне отказалось рѣшучо отъ такого условия (реєстри-

томъ въ 16 лютого 1878), якъ альтерууючого обѣ- ємъ его законодательної власти въ справахъ про-

мисловихъ. Министерство торговль становило тутъ въ суперечности съ найвишою автономичною властю краевою, отмовляючи її компетенції рѣ-

шати въ справахъ промисловихъ по той причинѣ, що намѣреній школы не мали удержуватися вилючно фондами краевыми, але що и

фондъ державный мавъ до ихъ удержанія причинятися оплачуваньемъ учителївъ. Зъ того

и вишло: 1) що при Выдѣль краевому не су-

ществує по нынѣ намѣренія кураторія для справъ дрбній промислу и 2) що не' у всѣхъ згаданыхъ промисловихъ мѣсцевоостяхъ по-засновувано промисловій школы. Антагонизмъ и споръ окомпетенцію спнили цѣле дѣло.

На 21 мѣсцевостей, котрой готовї були датками грошевими або натураліями (доставою

помѣщенія, топлива, свѣтла и средствъ научовихъ) улекшти заснованье промисловихъ школъ, прїшло правительство центральне съ своею помочею (платнею фаховыми учите- лями) лиши въ однокомъ случаю.

Додаймо до того, що существуючій мимо

школы промисловой (удержуваній вилючно фондами краевыми): гончарска въ Коломыї, ко-

шикарска въ Krakovѣ и Ярославѣ, рѣзьбярска въ Рымановѣ и Закопанѣмъ и др. не розвиваються

такъ, якъ треба, а лиши слабо животють, то будемо мати вѣрний образъ розвою дрбній промислу въ нашомъ краю за тяжкихъ деяль тѣ, мимо того, що въ буджетѣ краевому рѣшено на удержаніе згаданыхъ школъ и въ за-

галь на розбудженіе дрбній промислу поодинокими предпріемцями визначаються дуже пова- жніи сумы, т. е. колькадесять тисяч золотыхъ.

Не знаючи докладно положенія поодинокихъ существуючихъ вже школъ промисловихъ (бо оправозданія о нихъ не доходятъ до прилюдной вѣдомости), якъ такожъ не знаючи, чи на про-

дуктивній цѣлі Выдѣль краевый поодинокимъ промисловцамъ роздас буджетомъ краевымъ обнати сумы, мы на разѣ мусимо здергатися отъ позитивного суду надъ тымъ предметомъ.

Фонды призначеній на двигненіе домашнаго промислу належить фруктифіковати въ двохъ

наїрамахъ: разъ, засновуючи и піддержуючи школы промисловій, а по друге, бодай безироцен- товими позычками запомагаючи охочихъ до праць

мыслу въ Галичинѣ, зносило безпосередно сїй згаданымъ комитетомъ, то министерство торговльне отказалось рѣшучо отъ такого условия (реєстри-

томъ въ 16 лютого 1878), якъ альтерууючого обѣ- ємъ его законодательної власти въ справахъ про-

мисловихъ. Министерство торговль становило тутъ въ суперечности съ найвишою автономичною властю краевою, отмовляючи її компетенції рѣ-

шати въ справахъ промисловихъ по той причинѣ, що намѣреній школы не мали удержуватися вилючно фондами краевыми, але що и

фондъ державный мавъ до ихъ удержанія причинятися оплачуваньемъ учителївъ. Зъ того

и вишло: 1) що при Выдѣль краевому не су-

ществує по нынѣ намѣренія кураторія для справъ дрбній промислу и 2) що не' у всѣхъ згаданыхъ промисловихъ мѣсцевоостяхъ по-засновувано промисловій школы. Антагонизмъ и споръ окомпетенцію спнили цѣле дѣло.

На 21 мѣсцевостей, котрой готовї були датками грошевими або натураліями (доставою

помѣщенія, топлива, свѣтла и средствъ научовихъ) улекшти заснованье промисловихъ школъ, прїшло правительство центральне съ своею помочею (платнею фаховыми учите- лями) лиши въ однокомъ случаю.

Додаймо до того, що существуючій мимо

школы промисловой (удержуваній вилючно фондами краевыми): гончарска въ Коломыї, ко-

шикарска въ Krakovѣ и Ярославѣ, рѣзьбярска въ Рымановѣ и Закопанѣмъ и др. не розвиваються

такъ, якъ треба, а лиши слабо животють, то будемо мати вѣрний образъ розвою дрбній промислу въ нашомъ краю за тяжкихъ деяль тѣ, мимо того, що въ буджетѣ краевому рѣшено на удержаніе згаданыхъ школъ и въ за-

галь на розбудженіе дрбній промислу поодинокими предпріемцями визначаються дуже пова- жніи сумы, т. е. колькадесять тисяч золотыхъ.

Не знаючи докладно положенія поодинокихъ существуючихъ вже школъ промисловихъ (бо оправозданія о нихъ не доходятъ до прилюдной вѣдомости), якъ такожъ не знаючи, чи на про-

дуктивній цѣлі Выдѣль краевый поодинокимъ промисловцамъ роздас буджетомъ краевымъ обнати сумы, мы на разѣ мусимо здергатися отъ позитивного суду надъ тимъ предметомъ.

Фонды призначеній на двигненіе домашнаго промислу належить фруктифіковати въ двохъ

наїрамахъ: разъ, засновуючи и піддержуючи школы промисловій, а по друге, бодай безироцен- товими позычками запомагаючи охочихъ до праць

мыслу въ Галичинѣ, зносило безпосередно сїй згаданымъ комитетомъ, то министерство торговльне отказалось рѣшучо отъ такого условия (реєстри-

томъ въ 16 лютого 1878), якъ альтерууючого обѣ- ємъ его законодательної власти въ справахъ про-

мисловихъ. Министерство торговль становило тутъ въ суперечности съ найвишою автономичною властю краевою, отмовляючи її компетенції рѣ-

шати въ справахъ промисловихъ по той причинѣ, що

то, и въ Миславѣ староста изъ Городку, до сюда и
староста у Лычакія, грохать Чортківъ и Стані-
чевъ изъ сюда и Журавль и староста изъ Жи-
ловицъ до сюда и староста изъ Калуша, и т. д.
—

Кратко рече шибльинъ въездъ окружнійъ
до учителья шибль и мѣрдильихъ, шибльи чадъ
шибль, проны же изъдильи иъ миръ борь бар-
тихъ, шибль изъдильи иъ суподльиыхъ. "Шиб-
ль — говорятъ иъ окружніку — зыи поине
право, абы тай родичъ венихъ партіи и венкомъ
и мѣрдности отданыи свое дѣти съ поинемъ
довѣріемъ." Учителъ поиний таихъ поводитись,
щобы въ шиномъ стороны того довѣрія не склю-
зывати. Учителямъ же отживаися — какъ
дальни окружніиъ — право користати въ
правъ конституційныхъ, але иде о то, щобы
учитель съ тактомъ оминавъ все, що могло бы
издвинти на ущербъ его поиску, аминити
принятое въ довѣріе до него хоть-бы только
частими молодежи и ввести его въ супереч-
ность съ его высокими обовинами.⁴

Недавний процесъ у Львовъ шайки живѣхъ въ рѣнныхъ окольицъ Галиции и Буковины, що изъорганизували були спблку для торгоула фальшивыми банкнотами австрійскими, выкравъ одну дуже цѣкую сторону въ быту пышной жидовы. До той шайки належали и рабинъ-чудотворецъ Менаше Мендель Айхенштадтъ. Онь за вънагороду 50 зр. готовкою въ 200 зр. въ скрипѣ должномъ та съ вастерезенемъ участи въ чистомъ выску, удѣливъ благословенія предпріемству. Нашій халатники-жиды юдили въ дѣлахъ спблки до Вѣдни и Лондону, и всюды находили помочь у своихъ братовъ. Але мимо того одинъ другого ошукували и денуцировали. Черезъ то австрійскій консуль въ Лондонѣ и англійскій судъ знали отъ самого початку о всѣхъ кроахъ шайки и ѿблъникохъ позывыкали. Майже по двохъ рокахъ слѣдствія отбулася разправа въ львовскомъ краюмъ судъ каріомъ и на подставѣ вердикту судій присяжныхъ засудивъ трибуналъ иніціатора спблки Шльому Тернеру на рѣкъ паницѣ; прочимъ хибунало до засуду одного голосу. Увѣльено и рабина, который впрошуваю до спблки на 50% чи-етого выску, обѣцюючи Тернерови за то благородство да него и его потомства на 120

благословенія для него и его потомства на 120
лѣтъ, съ додаткомъ що по своїй смерти по-
ловина того благословенія, яко бѣть, ико ра-
бинъ, мѧ отъ Словы. Тернеръ, очевидно, зго-
дился на то. Черезъ весь цѣлотыжденій честь
расправы жидовъ облягала будынокъ суду,
такъ що сторожка судова не могла соѣднѣти
рады; женды, очевидно, уважали судисловъ хъ
за мужепиковъ, а особенно рабина, которому по
увольненю и зробили овадію...

Все то съдить о великой моральной гнилии середъ темныхъ масъ нашей жидовы разомъ съ ими рабинами-чудотворцами. И такой рабинъ тѣшатся у насъ всякими правами и дистинкциями, якій жають духовній другихъ вѣроисповѣданъ! Надъ тою справою годилось бы неѣть, добра краеви бажаючи людямъ глубоко встановитися! Треба памятати о томъ, що масы жидовы почивають у насъ що-разъ больше грани активну ролю въ житиѣ публичній, а недавній выборъ послѣ до сойму въ мѣстѣ Станиславовѣ переконають не лише п. Згурекого, але и всѣхъ вричихъ людей, що съ жидовою нема жартовнъ. А до чого то може она довести въ краю при такихъ своихъ рабинахъ?

ДОПИСИ.

Зъ села.

(Нишиль до въстѣ урядовъ лише по руски!)

Богато бував жалѣть на кривды, икъ на-
ша народнѣсть майже щоденно воносить на
каждомъ кроцѣ: нашъ обрядъ, календарь хо-
тѣли-бъ скасувати, а нашу родну мону утопи-
ти въ мори польщины. Нашій часописи спра-
ведливо подносять крикъ и отпираютъ всякий
занози, але мало кто хоче взглянуть въ рѣчъ
глубше: чи часомъ и свои дѣти не причиня-
ють до збѣльшения лжа, заблуждениј то са

приводку: „познай себе, буде въ тебе“. Тоже
ки мугамеданцѣвъ не показуются иѣколи из-
свѣтъ Божій, хиба съ закрытымъ лицемъ, не
могутъ отже въ поли ребити и не суть для-
того продуктивною силовою въ гаудвастѣвъ. Гау-
двеста на большинѣ комплексахъ нема тутъ
зовсѣмъ. Кроме того въ южномъ мѣстѣ
богато Турківъ, що не посѣдаютъ иѣнакого
майна, а трудяте або фѣрманкою, або у Тур-
ківъ помнить службу „шубашвъ“, е. в. хо-
дять на села отбирати дѣль кметовъ третину
и уважаютъ, щобы кметы дещо въ плоду зем-
ного не скрыли. „Шубашъ“ тыхъ людъ дуже
ненавидятъ, бо за турецкихъ часобъ они до-
пускали всякихъ надъужить: били людей,
безчестили жѣнки и дѣвчата, а за то кметы
мусѣли ихъ цѣлый рокъ, годувати курками,
вгнитами, масломъ, сыромъ и другими вы-
бажными стравами. Людъ называє всѣ тѣ
надъужити однимъ словомъ „зулюмъ“. И най-
больше добродѣтель для люду за австрійской
управы есть то, що „зулюма“ теперь нема,
надъужити шубашъ и свагіи пропали теперь
маже зовсѣмъ.

коту звернути увагу на одну обставину, котра
не може чистить крилди нашої рідної мови,
а та ж чистить і народноту; а єсть она та же
одиніше підданю, що многи зараз несвідомо
довчуються тою крилдю.

Злобы не знать чолоаъкомъ бувъ-бы той, хто
бы нашошу духовенству хотѣть отмовити го-
рчаго патріотизму и любви до своего народу.
Оно первое положило ище покладки подавленія
до самознания и проевѣты народу, а де ходитъ
о честь народу, тамъ где оно все на первомъ
огонь, хотїй и наражаєси на доткливъ шикань
и гонени. Тымъ больше прикро приходить же-
нъ вытикути одну похібку не загалу, а значи-
юча части нашого духовенства, зде чиню се-
рвиль, для добра загально-народного, а по дру-
гое, винючи добре, що похібка тая выходитъ
не такъ ѿ зломъ волѣ, иже въ яхон навычки
и иконочъ зашкарущности, въ котромъ первій
только крокъ тяжкій, а потому вло усунене.

Хочу тутъ поднести, що многій урядъ
парохіяльни уживають до теперъ въ своихъ
урядовихъ перепискахъ съ ц. к. властями мо-
гли не свои, а польской. Есть то лихо бльше
якъ на око здеси, а найменшого хбсна навѣтъ
самыи пишучими не приносить. Зло вст-
веляже, бо наші ц. к. урядники отвыкаютъ
цѣлкомъ отъ руского письма, а коли хто ст-
такимъ вырвей, то заразъ гвалтъ великій. И
не диво, бо коли лишь колька разъ до року
заплыне яко руске письмо до ураду, то уряд-
ники не видять що потребы завдати себѣ въ
колька годинъ труду, щобъ научитись по рус-
ки читати. И отказаються изъ того, що свое лю-
бить и шанувати, а многій отказаються не лише въ
шовинизму, але и для той простой причинъ
що имъ недогодно кликнати ажъ якого дюорни-
ста, щобъ имъ тое „chińskie pismo“ отшифру-
вати. И дивне диво, по польски пишуть да
урядовъ люде, що уходятъ за „твѣрдыхъ“ па-
тріотовъ, и навѣтъ дѣйстно суть ними. Мен-
самому толкувать одинъ ц. к. урядникъ, що
можна бути добрымъ Русиномъ, а при тѣмъ
по польски писати; „отъ, мовитъ, ks. N. N.
przeciez twardy Rusin, powiedzialbym pawet, z-
ш.... (тутъ заикнулася), а przeciez do przed-

иша рѣчь, коли-бѣ вѣтъ уряды парохіальни писали все по руски. Тогда певно урядники *nolens-volens* привчались-бы по руки таї не кололо-бѣ ихъ руске письмо вѣти. А вже-жъ выматаю и сама честь нашо духоненства, щобъ не цуратись и не встыдитись мовы, котрою говорить его стадо духовне и которымъ оно само голоситъ слово науки. Врештѣ мова руска есть для нашихъ урядовъ парохіальныхъ мовою урядовою: въ тѣмъ дѣлѣ было й разпорядженѣе консисторске. Дуже бы годилося, щобы наша Всесв. Консисторіе разпорядженѣе до урядовъ парохіальныхъ понесли. Иде тутъ о добро народне и о утриманье чести подвластнаго имъ духоненства.

Зъ другой стороны належится цѣлкомъ
правно, щобы ц. к. власти (именно политичн.
котрѣ наибльше переписокъ ведутъ съ уряд-
ми парохіальными) уживали въ своихъ ури-
довыхъ перепискахъ съ урядами парохіальны-
ми руского языка, бо коли на руске письмѣ
приватной стороны ц. к. уряды повиннї въ
тѣмъ-же отповѣдати языцѣ, то вже-жъ тымъ
больше повиннї они послугоуватись рускимъ
языкомъ въ переписцѣ съ рускими урядами
парохіальными, котрѣ бевшеречно суть рускимъ
и рускій языкъ мають за свой урядовый.

и рускии языки мають за свои урядовыи.
Тую цѣлкомъ немаловажну справу поручаемо горячо нашей „Народной Радѣ“. Скорь она возмѣся за се дѣло, може смыло числить на горячу подпору цѣлого нашего духовенства; а коли дѣло буде довершено, вможе величаться однымъ въ важнѣйшихъ, искъ неперѣвшу добу, успѣхомъ.

Рускій священикъ

Отъ Чорткова.

(Костелъ а церковь въ Чортковъ.) Дня 8 .
падолиста отбулося въ Чортковъ посвященіе
розвириеного и отновленого костела со. Домі-
нікановъ, котрій управлюють парохію. П

требний грошъ въ сумѣ 7.000 зложила майже вся мѣщева интелигенція, котра съ жаромъ взялась до дѣвершения дѣла. До наибѣльше грачихъ належали ritos ruthenі. Гарный и багатый теперь костелъ, лѣскучій въ свѣтліонця, занявъ отъ початку своего истновання вайдогодиїше, перше мѣстце и пышась цѣле мѣсто, якъ можный наць середъ бѣдакъ. А тебе, церкве чортківска, запхали вакутъ, оточили жидовскими, нечистыми, болотнистыми улицями, далеко отъ битой дороги, немовъ, щобъ тебе нѣхто не уарѣвъ, а нѣ то бтвѣданъ! Але праща, нема потребы тым журитися! Существованье твоє не довге: спорохнѣлій твои стѣни за колька лѣть ровсымлються... До сей поры, жочь уже крайний час нема нѣякого фонду. Громада, о сколько шдо церкви належить, сама бѣдна: съ выняткомъ колькохъ господарѣвъ складавши въ халупниківъ та заробниківъ. Ровписанье конкуренція есть отже рѣчею неможливою. А треба бы конче прйтти до потрѣбного фонду. ОС Доминиканъ користали въ кождой случайности. Чи то правникъ, чи отпустъ, чи святъ або недѣля, ходили помѣжъ народъ и вбиралъ крейцарѣ, шостки, ренъскі. Оттакъ бы требу поступати и варядови церковному. Соромъ та для чортківской интелигенціи, соромъ для цѣлого повѣта, соромъ для колиторбъ, щобы в Чортківъ, мѣсточку повѣтовому, котре ма

будучи впередь собою, не будо церкви! ванове братя, що при каждой случайности ласить згоду и „косящу аїс“, могутъ тудоказати щирость своего слога дѣломъ...»

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Этъ делегаций.) Перервавши за- для недоста-
жъюща, спроводили эть засѣданье делегаций въ
ч. нашей часописи, подсмѣю икъ теперь хочь
короткимъ вышно, бо спразы нарушеній на съ-
засѣданіяхъ занадто суть важны, чтобы ихъ
всѣмъ помнить; дотыкаютъ они або таки
стѣ важныхъ спразъ нашего краю, або и нем-
ше важныхъ спразъ цѣлой державы и еи по-
таки. Такъ было важнымъ и. пр. заявление
войны Баландъ-Райта що до нѣмецкого язы-
къ арміи. Министеръ оказалъ: Въ регули-
зъ 1807 р. треба було поробити деякій змѣ-
нъ узглажднюючій мовы краевї въ арміи и влож-
иъ официрбъ обовязокъ выучити мовы съ
полку ѿдъ условіемъ авансу. При томъ бач-
администрація пильно такожь и на выуче-
языка нѣмецкого, особливо у юдъофицирбъ.
си не можу сказать, щобы знанье нѣмецкого я-
зыка зменшилося, але що на будуще, то не можу
затвердити обавы, що при заявляющихъ теперь
иныхъ краяхъ коронныхъ стремленахъ, до за-
дження школъ на подставахъ народныхъ, м-
дотешершній, досыть вдоволяючій станъ д-
легко бути нарушенымъ. На Угоршанѣ суть
ни приписы законий що до науки нѣмецкого
языка, добре було бы, коли-бъ и въ другихъ
ихъ була такі приписы установленій. Пое. Ч-
ка вскій доказувавъ, що подобній приписы съ-
въ Галичинѣ вже давно заведеній. Пря тат-

въ Галичинѣ вже давно заведени. При тат
выдатковъ умундурованія войска, жадавъ
Черкаскій, чтобы увзгляднено такожъ и Гали-
чину. Министеръ войны отповѣвъ на то, что
Галичинѣ не ма такихъ промысловцівъ, котри
случай потребы могли бы въ якъ найкоротш
часъ доставити войску потрѣбныхъ рѣчей, и
тѣ були-бы независимій отъ заграницѣ. Для
сока —каже министеръ — треба часами 250.
до 300.000 паръ обуви а такон доставы
предпремцѣ не суть нѣколи въ силѣ подати.
и не только то; предпремцѣ мують складати
же высоку кавцію, котра и. пр. при достав-
сукна выноситъ $1\frac{1}{2}$ мил., при доставѣ шко-
лъ 1 мил., а при доставѣ полотна $\frac{1}{2}$ міліона.
Галичинѣ отже не ма такихъ доставцівъ, ко-
въ виду такихъ уоловій могли бы выдержи-
конкуренцію. Що найбѣльше, то министеро
може лишь допустити до певної децентралізації
при доставѣ полотна и дрилиховъ, а при
одній лицитації увзгляднено навѣгъ таку
централізацію и завозвано до вношеннія офе-
на часткову доставу. Розписанье лицита
каже министеръ, якъ то жалуєся поо. Чер-
скій, не откладано але галицке консорцію ви-
оферту, котру комісія одноголосно признала
неможливу до приняття. — На заоѣданю дн.
с. м. представивъ мин. гр. Кальникови загал
сituацію и относини нашей державы до держ-
сусѣднихъ. Насампередъ заявивъ гр. Кальни-
що въ виду грѣзного положенія на балкансьок
шовѣостровѣ наша держава вправдѣ не безъ ж-
бы але спокойно може дожидати дальнѣго х-
рѣчей. Дружній относини съ Нѣмеччиною не з-
нилися и позбotalи тѣ самі, що и давнѣйше.
кожь и относини до Россіи суть въ найбо-
шомъ степени дружній и повній довѣря, що
близко въ теперѣшну пору має велику вагу.
относини до Италіи суть такожъ дружній, а
окрѣпляться теперъ тымъ бѣльше, коли

Болгарій мало-бы обходило нашу державу, але сего не можна допустити, щоби після держави тоді не будо-бы границь революція, бо въ Румелії викликала обазу такъ въ Греції якъ и Сербії, а въ сій послідній такъ сподівались в однодушно, що треба боронити власнихъ жите-есть Сербія прахильна, и помагає їй радко, але О дальнішому ходѣ справъ не дававъ гр. Кальвоки сподѣватися, що миръ не буде нарушений в ово-жадныхъ положеній, але заявивъ лиши, що можна ближньо поміжъ монархіями, котрій вої миръ ба-жаютъ. Навязуючи до сего, чес. Черкаскій и. Поляковъ зъ Пруса. На сюю інтерпелацію ділгъ сес отповѣди помѣстили мы вже въ посольствѣ Кальвоки заявивъ, що есть неоспорима засада, тихъ чужестранцівъ, котрій їй недобідній. На-вяти право проживання. Правительство пруске за-явило, що зъ причинъ языковыхъ и віровопо-вѣднихъ мусѣло такихъ мѣръ ужати, а наша інтервенція лиши о столько зробила, що прав-тельство пруске обѣцяло певне посвѣщеніе для выдаленихъ. — О дальнішихъ засѣданіяхъ делега-цій подаємо ще то, що въ середу залагоджено предложение о кредитѣ для Боснії, а вчера въ мали бути повній засѣдання делегації ав-стрійской и таї самї заповѣдено такожъ и на понедѣлокъ и второкъ; въ середу наступить зда-есь вимѣна нунціївъ, а въ четверъ закритіе сіїї делегаційної.

(Клерикалы и министеръ Гаучъ.) Подавочн звѣстку о новомъ министрѣ назначили мы погляды одной части прасы, догадуючою цевной змѣны въ школьнацгвѣ въ користь нѣмецкого языка; теперь знову иотуемо погодоски доказующій, что номинація гофрата Гауча (не тайного совѣтника, якъ ошибочно было подано) министръ просвѣты, мае значити розширенье вилыву духовенства на школы, оообливоже на народнѣ поселахъ. Якъ тамту, такъ сю вѣсть привели доѣтній оторонництва съ певнымъ недовѣрьемъ, а клерикалы ще больше суть недовѣрчивы, якъ централісты. Такъ иише „Salzb. Chronik“, орг. Линбахера: „Не понимаемо якъ можна когось обливо подносити для того, що онъ нѣ Славянинъ въ консерватистъ, нѣ членъ якою шартія, нѣ урядникъ отарого крою — що жъ бѣть такого? Нѣщо, коли може не тайный и ревній прихильникъ тыхъ, що сотворили либеральний закони школъній и въ дорозѣ законодавчой ще больше ихъ погоршили. Мы хочемо дожидати и сподѣваемося, що коли Гаучъ пôде дорогою бар. Конрада, то и скоро якъ и сей опинится въ палатѣ пановъ“. „Olmützer Ztg.“, органъ оломуцкого еп. кн. Фирштенберга не таитъ навѣть свого недоволеня по поводу именованія гофр. Гаucha министромъ и такъ каже: „Его краснай прикметы, які ему припиоуютъ, можна-бы може вынайти и у другихъ мужївъ стану и то ще може въ большомъ степени. Правиця — каже згаданий органъ — буде п. Гаучъ поцирати, але коли бѣ на те заслужитъ“. „Grazer Volksblatt“каже знову: „Якъ довѣдемося, именование п. Гауча будо ще въ лѣтѣ звѣтнімъ въ кругахъ парламентарныхъ, але о напрямѣ его такъ тогды якъ и теперь не знавъ нѣхто нѣчого. Пôвъурядовій газеты хвалятъ его ученость. Въ виду его окорон каріеры не може нѣхто оумпѣвати о его здѣнности, але по за тымъ все темно и незвѣстно“.

(Зъ Буковины.) По поводу именованія бар. Конрада членомъ палаты пановъ упадає єго мандатъ зъ селянскаго округа выборного Радовцѣ-Довгополе до рады державной. Кандидатомъ до єого мандату мае бути якъ, вже теперъ говорятъ, новый министеръ п. Гаучъ. Яко противный кандидатъ выступитъ, здаесь, совѣтникъ вышого

Заграничні Держави.

Справа на Балканъ. Конференція въ Константинополи ухвалила оногды на своимъ третомъ засѣданю припоручити удержанье *status quo*. Сей протокулъ подпиша въ такожъ и посвѣтникъ англійскій, однакожъ эъ застереженьемъ, котре постановы конференціи робить майже неможливими. Мръ Уейтъ оказалъ, що и англійское правительство уважає приверненые *status quo* за одинокій можливый способъ залагодженя справы, але фактично уважає се за неможливе. Для того поставивъ англійскій представитель внесенье, що бы установити окрему подкомісію, котра бы розглянула бажання Румеліи. Зъ Лондону заперачують теперь тому, будто бы Мръ. Уейтъ поставивъ формально таке внесенье, але "Pol. Согг." доносять зъ Франції, що и французское правительство годится на то внесенье и бажає лишь якъ зайокоршого выкоцання сего кроку. Россія не поставила ще доен внесения, жадаючого зложеннъ преостола кн. Александра и здаєсь готова згодитися на заведеніе *status quo* цімпнаючи особу князя. Прочи обставини на балканському постуровѣ не поправленія, а може окорше назвать и погрощанія. Зъ Сербіи доносять именно, що тамъ ще бльше лагодятся на войну якъ доен; теперь поклякують тамъ живнѣрѣвъ другон бранки и висылають на границю. Доен однакожъ побояя сербскихъ жерелъ не було ще жадно отычки сербскаго войска съ болгарокамъ. Сербія здаєсь чекъти на поодьдне рѣшеніе конференціи, а потому може и охоче дѣйотно зачѣнно выступити, а то тымъ больше, що ходятъ вѣсти, будто бы Россія

поручила своему консулеви въ Филиппополе розпочати переговоры съ п. Странскимъ, що очевидно не зможе успокоюючи отдала на Сербію. — Туреччина громадить знову чимъ разъ больше волка коло Скодару. Причиной сего має бути явне непорозуміння ѿ Чорногорою. Давніше старалася Чорногора виробити у Порты то, що бы к. Караджорджевич зоставив губернаторомъ Румелії; коли ѿ ѿї однакож не удалося, вийшши знову на яву давні непорозуміння пограничні и отъ того часу панує доить оильне непорозуміння мѣжъ обома державами. Туреччина отже сподіваючись зъ сторони Чорногоры якого новога атаку въ часі загальнога непорозуміння, грохнати тамъ тепер значні силы воєнні, щоби і зъ сїї сторони забезпечитися.

НОВИНКИ.

— Отозва до Вп. Урядовъ парохіальнихъ, Славетныхъ братствъ тверезости и побожности, Достох. громадъ, по-вѣтвіи: Богородчаны, Калушъ, Станиславовъ, Надвѣрна и Томичъ! Высока Президія ц. к. намѣстництва реокріптомъ зъ 22 жовтня 1885 (Ц. 9.984) удалила Урядову пар. обр. гр. въ Саджавѣ п. Богородчаны, продовженіе речини для збирания складокъ на внутрішнє прикрашеніе церкви мѣсцемъ, въ повѣтахъ Богородчаны, Калушъ, Станиславовъ, Надвѣрна Томичъ, а то въ часі отъ 1 листопада 1885 до 1 мая 1886, подъ условіемъ, що збираниемъ складокъ займутся люди заохомленіемъ грамотного упованенія бѣть Уряду царохіального, а видимовано ц. к. старостою. — Вищаючи збирателівъ, просимо имъ лаекавого прюта, милостивого дару для убогихъ церкви, котра имена жертволови золотими буквами залиша въ лѣтоси церковни и перекаже відчайнія памятія бѣт роди въ родѣ, що: «Мілостиня озда собѣ Храмъ!» — За комітетъ парохіальний. Волод. Плаукъ.

— Будова новомъ каменицѣ для рускої семінарії душовні має розпочатися съ весною слѣдуючого року. Каменица має бути дуже гарна; плять будови виготовивъ зъ порученія ц. к. намѣстництва старшій інженеръ С. Гавришкевичъ.

— Общество им. Мих. Начковскаго уряджує дні 21 с. м. въ великої сали «Народного Дому» демократико-музикальный вечерь съ танцами.

— Заходомъ пітомцемъ рускої семінарії отірвалено въ четверть поминальне богослуженіе за бл. п. Николая Устянівича. До паастасу стапнули всі настоятель семінарії и о. Котлярчукъ (сынъ). Красно и вкусно була зроблена морила, а до того пітомць хорошо співали. Жаль толькъ, що публіка не була повѣдомлена о богослуженні, для того нѣхто не явився.

— Видѣль палати адвокатської у Львовѣ рѣшивъ не предпринимати противъ адвоката д-ра Добринського и кандидата адвокатського д-ра Короля дисциплінатора слѣдства зъ причини ихъ участія въ петербургскомъ Методієвскомъ торжествѣ.

— Під часъ археологичної вистави привато сего року дуже важну ухвалу. Рѣшено подѣлити край нашу на певне число округовъ, щоби лучше додавливати захованія старинності. За-для недостачи лучшого контролю въ давнійшихъ лѣтахъ сего століття знищено у насъ много старинності. Н. пр. въ Золочівскомъ въ Бѣлому Камені знищено доить старинній замокъ, збудований при кінці XVI ст. або въ першихъ часахъ XVII ст. івовськимъ каштеляномъ кн. Юріємъ Корыбутомъ Вишневецкимъ и его женою Теодорою Чапличевою зъ Іспанії. Внукъ сего князя, воєвода бѣлзький Константинъ умістивъ — здаєсь — при правдоподібніомъ отновленію замку написи латинську и рѣвночасно вивѣнувавъ съ свою женою Аною зъ Ходоростова. Коли въ нашому століттю перешли тѣ добра въ руки друга бѣть Радивилль, розбрано частъ замку на будовлѣ економичній и дочера тещерѣшній властитель опѣкується замкомъ.

— Наши селяни мають звычай, въ справахъ цивільно-судовихъ їздити на авдіенцію або до самого є. В. цѣсаря, або що найменше до ц. к. намѣстника. Сего року зъ одного судового повѣта колько селянъ, котрій програли въ всіхъ інстанціяхъ процесъ, приїздили на авдіенцію до намѣстника. До того неразълучно, що не мають всіхъ актівъ процесу свого, такъ що годъ имъ якою порадою правою служити, а подорожъ мусять собї оплачувати и то звычайно безъ всякої хобона.

— Кн. Адамъ Сапіга, котрому недавно надано достоинство тайного советника (ексцепенції), зоставив покликаний въ якобъ важній оправѣ до Вѣдня. Надане кн. Ад. Сапізь достоинство тайного советника здивувало всіхъ немало; доси кн. Адамова памятано его штуки зъ повстання 1863 року; нині, очевидно, князь уже вновій згребілеваний! Закімъ ще звѣто стало, що кн. Ад. Сапіга зоставивъ «ексцепенцію», уже львівській диписувати до «Дзіліпік а Рознаїск ого» доносию яко рѣчъ доволі висловену, що становище галицького маршала краевого, д-ра Зыблікевича, захітане (зъ причини его не конче гармонійного поступування съ шляхтою) и бѣль небавомъ уступить (яко призначено ему мѣсце, не звѣти), а маршалкомъ буде іменованій кн. Адамъ Сапіга. Небавомъ потомъ намѣстникъ п. Залескій, повертаючись зъ Вѣдня, зробивъ візиту кн. Сапізь въ Красиць, а окоренько по тому наступило и наявле князеви титулу експенції. Що значить тещерѣшніе покликаніе кн. Сапіги до Вѣдня, не бавомъ чей довѣдаемося.

— Поділка. Чернігівска Губернска Земска Управа зволила прислати для кружка Статистичнаго при «Академичнѣмъ Браствѣ» овни «Матеріали для оцінки Земельнихъ угодій» а именно

томы V. VI. VII. IX. X. XI. XII. XIII. За сей щедрый даръ Видѣль товароства «Академичнѣмъ Браствѣ» склада на сѣмь мѣсція прилюдну по-даку. — Лѣтвъ дні 12 падоліста. Огъ Видѣль товароства «Академичнѣмъ Браствѣ».

— Въ бережанахъ отбувся дні 6 л. с. м. похоронъ емеритованого директора гімназіяльного, Антонія Лишки, котрый упокоївся въ 89 роцѣ жизни. Покойникъ пішовъ на ценою передъ 18 лѣтами, а після 60 лѣтами бувъ при гімназії въ Самборѣ професоромъ гуманійоромъ (найвищою 5 и 6 класи). Покойникъ бувъ добрымъ педагогомъ и щарымъ другомъ молодежі, котру черезъ 40 лѣт провадивъ. Онъ бувъ теперъ найстарішимъ педагогомъ въ Галичинѣ и переживъ неодного свого ученика. Честь памяти добре заслуженої музики!

— Самоубійства въ реставрації допустився Володимиръ Иващенко, урядникъ заставничого отдѣлу Общого рѣльно-кредитового Заведенія у Львовѣ передвіча о 1 год. въ ночі. Сидячи въ гостиниці Маковъ Виколи при ул. Орменській, вистріливъ нещастиль зъ укритого підъ плащемъ револьвера въ саме серце и скончавшися мѣсце житїя. Яко причину самоубійства подають то, що Обще рѣльно-кред. Заведеніе вимовило покойникови мѣсце бѣть 1 л. грудня с. р.

— Нещасливий случаѣ. Передвічера умеръ нагло у Львовѣ ідуча улаицею робітникъ Яковъ Горвиць, родомъ зъ Бродовъ. — Ф. Верховський, властитель Горчискъ надъ Бугомъ, вертаючись зъ 5. м. до дому виїрнувшись съ бричкою въ робъ и зломивши собї крижъ умеръ другого дня.

— Противъ краковськимъ «Nowo i Reformy» маскраковській єпископъ Дуваевскій видали куренду, отраджуючи єї читати и предпічавувати. Причиною сего єсть то, що «Nowa Reforma» яко органъ бѣль поступовий и демократичній надобъ въ краковськимъ Станьчикамъ, до котрьхъ репрезентантовъ зачилася такожъ краковській єпископъ.

— Цю бѣть збожжа. Незадовго прїде підъ обрады и дискусію львівської палати торговельної справа піднесена охоронного цла відомъ цѣлої граніцѣ австрійської держави. До теперъ заявила львівська палата торговельна за заведеніемъ охоронного цла толькъ бѣть сторони румунської граніцѣ, а палати торговельні въ Пештѣ, Чернівцяхъ, Бродахъ и Краковѣ а такожъ спеціально на комісії цілової палати торговельної у Вѣдні заявилися противъ вояжому піднесеню цла.

— Въ поїздѣ Бобрецькому опорожній слѣдуючі мѣсце учителівъ народныхъ: 1) школи етатові съ платнею по 300 зр., помешканьемъ и огорода въ Девятинахъ, Миколаевѣ, Нової Сільціяхъ, Селикахъ, Суходолѣ, Вибраївцѣ, Загорю и Жабокрукахъ, 2) школи філіяльній съ платнею по 250 зр. помешканьемъ и огорода въ Колосахъ, Серникахъ, Стрѣліокахъ старыхъ и Волошинѣ. Кандидати, убѣгаючись о тѣ мѣсція мають виїти подання заоомотрівъ въ потрібній документы до замбіскої ради шкільної окружної у Львовѣ вайдяльше до 20 лат. грудня 1885 р.

— Іменованія. Старшій союзникъ краевої дирекції скарбу И. Буякъ, іменований надворнимъ советникомъ.

— До парламенту нѣмецкого внесено петицію, покрити численными підписами а домагаючою паденія посмертныхъ останківъ тихъ людей, котри за житїя на тое пристануть, або котрьхъ родина на тое згодиться.

— Виставу пештенському замкнено торжественно д. 4 с. м. Въ торжествѣ взявъ участія архікн. Рудольфъ.

— Загальний зборы всіхъ урядниківъ державнихъ у Львовѣ отбудутся въ недѣлю 15 с. м. въ сали ратушевї. Предметомъ нарадъ буде справа підвищена платній вдовамъ и сиротамъ по урадникахъ.

— Звѣстній Мегоферъ, бувшій прокураторъ державній, засушенований въ дорозѣ дисциплінарній, одержавъ въ дорозѣ ласки робчні платнію 1.200 зр.

— Дрбій вѣсти. Дні 3 с. м. отбувся въ Снятинѣ вінчанье укін. богословія п. Северина Матковскаго, сына виїслуженого декана и крилошанина въ Перемышлі, съ панною Ольгою О. Ганкевичевою.

— Въ Гудзоніскомъ заливѣ затонувся великий торговельный корабель «Princess Royal», везучий транспортъ футеръ. Шкода виносить надъ мільйон зр. Осада корабля витратувалася и нѣхто зъ людей не утративъ житїя.

— Въ комінатахъ австрійської цѣсаревої украдено кілька гарніхъ акварелъ, котрій въ своїмъ часі мѣсто Вѣдня піднесло було цѣсаревої въ даръ. Крадѣжка туло поповинивъ підвоїфаць цѣсаревої квартальній Дерковскій, котрого приїздило, яко за кравшилось до коміната цѣсаревої, переглядя заходячія тамъ образы. Закімъ ще виїточено проти виновникови слѣдство, отобразивши бѣть її житїе виїрѣломъ зъ револьверомъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Русій театръ. Представлено въ суботу мінувшого тиждня на дохѣль и єї Віберовичевої драма Островского «Буря» визвала мѣжъ публікою доволі рознородний осудъ. Одніхъ вдоволі драма тая підъ кождымъ взглядомъ, а іншихъ добачила въ нїй важній похибки що до драматичної будовы, третій просто отказували драма всякихъ вымѣнокъ удержанія на сценѣ. Та вже сама тая рознородність въ осудѣ публіки показує наглядно, що драма заинтересувала загальну публіку, що привело къ призадумати

го враженія, не викликаючи нѣякихъ рефлексій въ умахъ публіки. Бура — єе одинъ зъ найзамінитишихъ драматичнѣхъ творовъ славного російскаго писателя А. Н. Островского, а дотыкає біль родинного и суспільного житїя самога ядра російской суспільності, т. е. російскаго мѣщанства въ глубинѣ краю надъ Волгою. Задачою писателя та єе й драматурга представити передъ всімъ правду — єе авторъ «Буря» виводить въ драмѣ самій правдивій — реальній типи російскаго мѣщанства, маловѣро- родинне и суспільне житїе сего мѣщанства єъ єго світлими и темними сторонами. Правда, що послѣдніхъ змалюють авторъ такъ богато, що за ними нікому не відійти першій; правда, що є публіка мусить виїти зъ представлення «Буря» сумне — пригнатаюче враженіе — та въ тому єе тяжко добачити похибку що до самой штуки. Бура може бути іншимъ образомъ тої суспільності, которую представляє авторъ въ драмѣ, коли суспільності житїе въ проявленїї самій неблагодій і темний сторони житїя суспільного і родинного. Разомъ съ політичнимъ деспотизмомъ, котрый убивъ въ той суспільності всіхъ єйтілівъ змаганія, всіхъ єйтілівъ і благороднійшихъ пориви на полі житїя публічного — розвивавася зеліній деспотизмъ въ родинѣ, котрый убиває и нищить въ зародѣ всяку свободну думку, морозить вайсвітлій чутів, робить зъ людей бездумній орудій всемогучої власти, або силю-мѣцю спихає ихъ на ховскій манівцѣ, ведучи прямо до погибелі. При такому стані єїлії суспільності убиваючо-душною атмосферою протесты противъ наслідствія надъ сердцемъ и совѣтю остаються скрипка-що безуспішніми, а підносячі въ голову готовлять собї трагичну роль. Представителькою таїкії безвзглядної деспотичної власти сердь родини являється въ драмѣ вдова Кабаніха, а на єїліїками владії: обезглазділість сина Тихона, провинна а оттакъ трагична смерть невѣстки Катерины, насилие виїломъ себе зъ підъ властівами, і утеча зъ любовникомъ доньки Варвары. Підъ взглядомъ драматичної будовы дають бѣль драмѣ не одно закинута, а передовсімъ розківованіе штуки численными епізодичніми ролеми незв'язаными отіліївши єе штукою, надто виїти подекуди розглядіть акції и подѣль штуки на надто богато отлоніть, для того штука сама представляється радше якъ образъ, а не якъ драма. Підъ взглядомъ змѣсту однактъ, характеристики дѣвівъ лицъ и консеквенції въ переведенію прієздної гадки стоять «Буря» безперечно високо и для того повинна удержатися на сценѣ.

Що до представлення «Буря», то дало оно зновъ доказъ великої стварності и сумінної праці силь артистичнѣхъ нашого театру. Штука була виїчена и отчута, всі артисти въ артисти грали єї отъ величимъ зрозуміннemъ. П-н Біберовичевъ може зачислити роль Катерины до найкрасішіхъ креацій въ світі репертуару, єї знаменита гра въ той ролі дала найкрасішій доказъ єї праці и таланту. П-н Оспізовичевъ отрізала дуже добре ролю Кабаніхі и показала, що єї талантъ надавав передовсімъ до ролі такого рода. Дуже гарно виїала роль Варвари въ інтерпретації п-ни Вишневецької, якъ в ролі бого-мольницї, отограна черезъ п-но Людкевичеву. Зъ мужескихъ ролей виїчала найлучше роль Тихона, отограна отаріано п-ни Гриневецької, особливо въ сценахъ зъ матірю и женою въ ролі Куличіна, котру дуже характеристично отгравъ п-н Стешинський. Добре держались въ своїхъ роляхъ п-ни Стешуракъ, Ляковський и Клашевський, котрого гра отінчалася житїемъ и свободою. Піднести єще мусимо, що дирекція постарається о оригінальній костюмії російськихъ мѣщан и о гарній декорації, зъ котрьхъ деякі співставленія наочно толькъ до сїї штуки. Саля була сего

